

ОБҐРУНТУВАННЯ ОСНОВНИХ НАПРЯМКІВ ПІДВИЩЕННЯ ЕФЕКТИВНОСТІ ІНВЕСТИЦІЙНОЇ ПОЛІТИКИ НА ПІДПРИЄМСТВАХ ІТ-СФЕРИ

С. М. ГАЙДЕНКО, канд. екон. наук, доцент

А. С. ДАНИЛКО, студент

Харківський національний університет

міського господарства імені О. М. Бекетова

У сьогоденних ринкових умовах господарювання успішна діяльність будь-яких підприємств за розміром досить ускладнена. Володіючи значною виробничою потужністю та кадровим потенціалом, ефективність їх роботи майже дорівнює нулю. Інакше кажучи, велика кількість підприємств в сучасних умовах просто виживають, міркуючи тільки про те, як не спрацювати собі в збиток. За результатами проведеного аналізу, головним мінусом діяльності досліджуваного підприємства вважається недолік конкретної економічної стратегії розвитку, у рамках якої повинні формуватися мета діяльності підприємства на короткострокову та довгострокову перспективу, а також форми та методи їх реалізації. Наявність такої стратегії в роботі підприємства, є досить значимим фактором, тому що, коли є певні цілі функціонування підприємства, з'являється потреба в розробці та застосуванні відповідного інструментарію для їх досягнення. Одним з таких інструментів, виступає інвестиційна політика. Будучи однією із складових загальної економічної стратегії підприємства, інвестиційна політика повинна бути погоджена з її основними цілями та завданнями. У свою чергу успішна реалізація основних напрямків інвестиційної політики сприяє зміцненню економічних позицій підприємства, у цілому, досягненню більше високих результатів фінансово-господарської діяльності й підвищенню ефективності його функціонування в ринкових умовах господарювання. Формування та створення загальної економічної політики в цілому, та інвестиційної політики зокрема, вважається важливою обставиною роботи кожного підприємства. Основні цілі та завдання, які повинні бути

досягнуті та вирішені в ході здійсненні загальної, економічної політики, необхідно фіксувати у відповідних документах. Однак, проведений аналіз показав, що в підприємства відсутні документи щодо розробки та узгодження основних напрямків їх економічної діяльності, як у короткостроковій, так і довгостроковій перспективах. Отже, виникає необхідність розробки акту нормативного характеру, який регламентує основи формування інвестиційної політики, як самостійного елемента в рамках загальної стратегії формування підприємства. Прикладом даного документа може стати «Положення про інвестиційну політику». У даному положенні повинні бути визначені основні цілі та завдання інвестиційної політики підприємства, об'єкти інвестування та джерела фінансування інвестиційних проєктів. Справжнє положення визначає основні принципи розвитку (інвестиційної політики підприємства, що є юридичними особами за законодавством України).

Для цілей справжнього положення під інвестиційною політикою підприємства мається на увазі комплекс заходів, які спрямовані на вигідне вкладення власних і позикових засобів у короткостроковій й довгостроковій перспективах, з метою одержання максимального доходу й досягнення позитивного ефекту при мінімальному рівні ризику та витрат. Справжнє положення поширюється на підприємстві, незалежно від організаційно-правових форм. Інвестиційна політика підприємства створюється працівниками інвестиційного відділу підприємства на основі справжнього положення та затверджується керівником підприємства. Інвестиційна політика підприємства повинна гарантувати: I) досягнення стратегічних цілей розвитку підприємства та його фінансову стійкість; II) раціональне використання ресурсів підприємства, виходячи з умов господарської діяльності та величини підприємства. Розроблена та прийнята підприємством інвестиційна політика підлягає оформленню відповідною організаційно-розпорядницькою документацією (наказами, розпорядженнями тощо) підприємства. Інвестиційна політика підприємств повинна бути гнучкої та

коректуватися у зв'язку зі змінами в зовнішньому, а потім і у внутрішньому середовищі функціонування підприємства.

Основні цілі інвестиційної політики підприємства повинні бути спрямовані на досягнення певного економічного, соціального або іншого ефекту та сприяти зміцненню позицій підприємства в конкурентному середовищі. При цьому наголосимо, що до числа основних напрямків інвестиційної політики підприємства можна віднести наступні:

- 1) формування оптимальної структури джерел фінансування інвестицій;
- 2) формування оптимальної структури інвестиційного портфеля;
- 3) підвищення ефективності застосування виробничих потужностей;
- 4) раціональне використання наявних інвестиційних ресурсів;
- 5) залучення державних гарантій для реалізації інвестиційних проектів;
- 6) підвищення конкурентоспроможності продукції (товарів, робіт, послуг);
- 7) зміцнення фінансової стійкості підприємства. Наголосимо, що при розробці інвестиційної політики можна виділити наступні етапи (див. рис. 1).

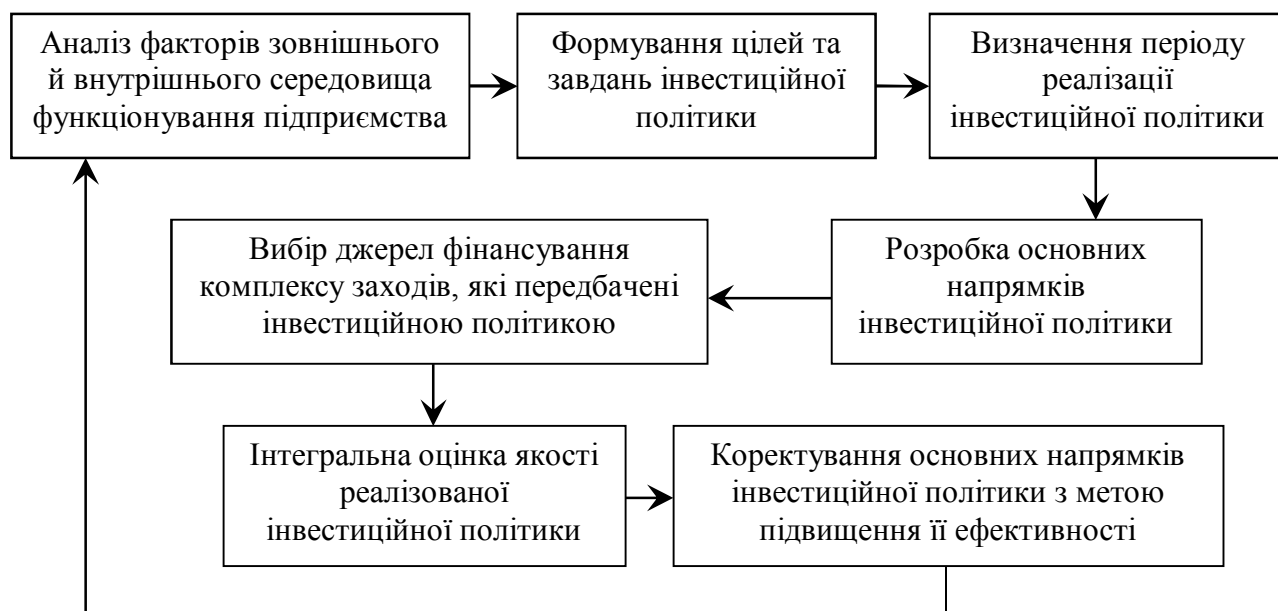

Рис. 1 – Етапи формування та оцінки інвестиційної політики підприємства ІТ-сфери

Ефективна реалізація та досягнення запланованих цілей інвестиційної політики сприяють підвищенню фінансової стійкості підприємства та зміцненню його позицій згідно взаємовідносин до інших підприємств сфери, нагромадженню фінансових ресурсів з метою реалізації відтворювальної та інноваційної діяльності. Перерахування необхідних умов розробки та розвитку інвестиційної політики підприємства, а також оцінки її якості за допомогою певної системи показників викликає питання про певних виконавців даної розрахунково-аналітичної роботи. З цієї причини, формування, як у великих так і середніх й малих підприємствах спеціального інвестиційного відділу, як самостійної одиниці в рамках загальної системи керування. Створення та функціонування інвестиційного відділу буде сприяти більш ретельному вивченню всіх сторін діяльності підприємства, виявленню прихованих резервів та розробці пріоритетних напрямків його розвитку з метою одержання максимального прибутку й досягнення соціального ефекту. Головною метою формування інвестиційного відділу вважається розробка такої інвестиційної політики, ефективна реалізація якої буде сприяти зміцненню позицій підприємства в умовах жорсткої конкуренції, а крім того підтримці його стійкої виробничо-економічної та підприємницької діяльності на протязі тривалого етапу періоду.

Знання законів функціонування фондового ринку його основних процесів, видів здійснюваних угод дозволяє створити портфель цінних паперів таким чином, щоб мати можливість одержати максимум доходу з мінімальними витратами. Одним з основних принципів портфельного інвестування є принцип диверсифікованості, сутність якого полягає в тому, що не можна вкладати всі інвестиційні ресурси в одні цінних паперів, яким би вигідним це вкладення не здавалося. Інвестиційний відділ на підприємстві повинен функціонувати в єдиній системі керування ресурсами, перебувати у взаємозв'язку та взаємозалежності. Це означає, що вся інформація, яка надходить в інвестиційний відділ з інших відділів і підрозділів централізовано в ньому обробляється, а результати досліджень можуть

використовуватися спеціалістами даних відділів для успішного здійснення своєї поточної діяльності. При цьому констатуємо, що схема інформаційних потоків інвестиційного відділу для наочності варто представити у вигляді рис. 2.

Рис. 2 – Схема інформаційних потоків інвестиційного відділу підприємства

ІТ-сфери

Дані, які ми для деталізації представили рис. 2 показують напрямки руху інформаційних потоків інвестиційного відділу підприємства, при цьому основополагаючими тенденціями взаємодії вважаються зовнішні та внутрішні користувачі та «постачальники» інформації.